

Nieuw-Vlaams Magazine

april 2014

■ Realistisch, eerlijk
en hoopgevend:
dat is Plan V

Kamerlid Flor Van Noppen neemt afscheid in stijl

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

12 miljard

12 miljard euro per jaar. Dat is het bedrag dat de Belgische overheid op dit moment uitgeeft aan rente op de staatsschuld. “Dat is meer dan het totale budget voor werkloosheidsuitkeringen, loopbaanonderbreking en brugpensioenen inbegrepen”, leert ons *De Tijd* (1/04/2014), die concludeert: “Na 25 mei volgen vijf jaren zonder verkiezingen. Gebruik ze om eindelijk de schuld en onze financiële kwetsbaarheid af te bouwen.” Verandering voor Vooruitgang, geen overbodige luxe!

Ivan Van de Cloot (Itinera)

Ivan Van de Cloot (Itinera) op 28/03/2014
[Wat u niet zult horen voor de verkiezingen: na Cyprus moet België nog de grootste begrotingsinspanning doen van de EU.](#)

Liesbeth Homans

@LiesbethHomans op 10/04/2014
[Eigen taal is belangrijk in het leerproces. Maar is de speelplaats een plek om kinderen in groepjes te isoleren? Nederlands verbindt. #Gent](#)

“Kijk, daar is Lucas. Dag Lucas. Welkom in ons Vlaanderen.” Met die woorden begint het levensverhaal van Lucas, het jongste N-VA-lid. Op vraag van het Canvasprogramma *Reyers Laat* maakte de N-VA een filmpje over de verandering die we willen verwezenlijken. Wie de Facebookpagina van de N-VA leuk vindt, kon het filmpje in première zien voor het 's avonds werd uitgezonden op tv. Maar ook vandaag kan u Lucas nog bewonderen via www.n-va.be/lucas

“De N-VA heeft met haar programma de befaamde beleidsomslag voorgesteld waar ze al langer voor pleit, in de strijd tegen het zogenoemde PS-model. Die omslag is in vergelijking met het gevoerde beleid onmiskenbaar stevig, maar de vele verwijzingen naar het buitenland moeten bewijzen dat dat anderzijds nu ook weer niet zo extremistisch is.”

Politicooloog Carl Devos (UGent) via deredactie.be (12/04/2014)

Nou moe

Een van de drie moordenaars van Kitty Van Nieuwenhuysen krijgt een schadevergoeding van 5 000 euro. Dat komt doordat de federale regering een wet uit 2005 nog altijd niet heeft uitgevoerd. “Nochtans was minister Turtelboom hiervan al jaren op de hoogte”, zegt N-VA-Kamerlid Ben Weyts. “Eind 2011 antwoordde zij op een parlementaire vraag van mijn N-VA-collega Sophie De Wit dat het klachtenrecht er inderdaad nog niet was, maar dat ‘first things first’ moesten worden afgehandeld.” Wat de Open Vld-minister bedoelde met ‘first things first’? Dat zullen ongetwijfeld de nonsensicale discussies rond de naamwetting zijn geweest!

Goed bezig

De regering-Di Rupo heeft naar eigen zeggen 22 miljard euro bespaard om de uitgaven voor de sociale zekerheid te laten stijgen en een lastenverlaging te betalen. Dat is niet wat de N-VA, en met ons het IMF, vaststelt. Om Bart De Wever te citeren: “Het begrotingstekort ging van 13 naar 9 miljard euro. Toch wordt er geschermd met 22 miljard besparingen. Hoe kan je dat in godsnaam verklaren?” De enige mogelijke verklaring: we hebben hier te maken met fantoombesparingen. “Eerst wordt de uitgavengroei onrealistisch hoog ingeschat, nadien verlaagd en het verschil schrijft men in als een besparing. Daar worden dan nog dubbelstellingen en eenmalige ingrepen bij gedaan.”

6

Het Plan V dat de N-VA heeft uitgewerkt is ingrijpend. Maar bovenal is het een plan met een toekomstperspectief. Een plan dat realistisch is omdat het de werkelijkheid niet verbloemt. En eerlijk omdat de N-VA duidelijke keuzes maakt.

12

Vlaanderen werkte de voorbije jaren hard aan de regelgeving op het gebied van de ruimtelijke ordening. Er werd een administratieve vereenvoudiging doorgevoerd zonder de inspraak van omwonenden te beknotten.

13

“Wat een blauwdruk voor een moderne, efficiënte en slagvaardige Justitie had moeten worden, is uitgedraaid op een zoveelste rondje hervormen om te hervormen”, stelt N-VA-Kamerlid Kristien Van Vaerenbergh vast.

16

De N-VA kiest voor een haalbare en door de burgers gedragen Europese samenwerking. Dat euro-realisme maken we concreet door te kiezen voor een Europa dat sterk is waar nodig, en dat solidariteit en verantwoordelijkheid centraal stelt.

Plan V

In de eerste week van de paasvakantie stelden wij ons Plan V voor. Een plan van Verandering, van Vooruitgang, maar ook van Vertrouwen. Vertrouwen dat wij dit land in een andere plooi kunnen leggen.

Daarmee staken wij onze nek uit. Want in tegenstelling tot anderen, verbloemden wij niets. We legden open en bloot de cijfers op tafel. En wij waren - opnieuw in tegenstelling tot andere partijen - ook eerlijk: er zullen inspanningen worden gevraagd. Van iedereen.

De N-VA wil er alles aan doen om onze welvaartsstaat te redden. Want zoals we nu bezig zijn, is ons sociaal systeem niet langer houdbaar. Er valt geen tijd meer te verliezen. Onze welvaart en welzijn - en zeker die van onze kinderen - staan op het spel. Wij moeten durven ingrijpen.

Veilige pensioenen

Maar meteen belonen wij ook al de mensen die werken, sparen en ondernemen. We geven ruimte aan bedrijven door de lasten te verlagen en de pestbelastingen af te schaffen. We geven zuurstof aan de middenklasse door het nettoloon te verhogen. En we verhogen de laagste uitkeringen en de laagste lonen.

Maar vooral: wij gaan de mensen die hun verantwoordelijkheid hebben genomen en genieten van hun welverdiende pensioen zekerheid bieden. Geen enkele andere partij geeft zoveel uit aan de pensioenen als de N-VA. Wij verhogen de minimumpensioenen en versterken de eerste pijler. En wie nu op brugpensioen is, blijft op brugpensioen. De N-VA laat niemand in de kou staan.

Het zal niet gemakkelijk worden. Het zal tijd en moeite vergen. Maar op het einde van de rit zullen we er beter voor staan. Wij zullen weer een sociaal systeem hebben waartoe iedereen bijdraagt en waarop iedereen recht heeft. De pensioenen zullen gered zijn. We zullen van de beste gezondheidszorg kunnen blijven genieten. En de toekomst zal zeker zijn voor onze kinderen. Dat is Verandering voor Vooruitgang.

Bart De Wever

Algemeen voorzitter N-VA

Wilde stakingen eindelijk getemd

De N-VA keurde mee een wetsvoorstel goed dat een minimale dienstverlening bij overheidsbedrijven garandeert. “Die wet, gericht tegen wilde stakingen, is een overwinning voor alle treinreizigers”, stelt N-VA-senator Lieve Maes. “Want zij zijn het grootste slachtoffer van wilde stakingen, terwijl ze niet verantwoordelijk zijn voor de gang van zaken bij de NMBS.”

Ook Frankrijk, Italië en Duitsland garanderen een minimale dienstverlening, waarbij het stakingsrecht overigens integraal overeind blijft. “Ook wij willen niet aan dat recht raken”, verklaart senator **Lieve Maes**. “Maar goede dienstverlening aan de reiziger is even belangrijk. Sociale acties blijven dus mogelijk in alle soorten en maten. Maar wel aangekondigd, zoals het al jaren in de wet staat.”

Ironisch genoeg verwijten de Vlaamse socialisten de N-VA nu ‘electoraal spierballengerol’, terwijl hun fractieleidster in de Kamer, Karin Temmerman, eind 2012 zelf nog een wetsvoorstel in die zin aankondigde. “Vandaag heeft ze die woorden alweer ingetrokken. Het lot van de treinreiziger is voor de sp.a blijkbaar toch niet zo belangrijk meer”, besluit Maes.

Beter kiezen voor ‘wetenschap en techniek’

“Wetenschap en techniek moeten duidelijk én zichtbaar aan bod komen in het basisonderwijs”, vinden **Vera Celis** en **Goedele Vermeiren**.

Vlaamse musical verdient beter

Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V) ontwikkelde maar weinig toekomstvisie voor de Vlaamse musical. Dat blijkt uit een toekomstnota over het muziektheater. Die wijst niet enkel op fouten uit het verleden, zoals het opdooien van de musicalafdeling van het Ballet van Vlaanderen. Er is ook kritiek op meer recente beslissingen, zoals het subsidiebeleid van de minister.

Heldere afspraken

“Nochtans is er veel kennis, creativiteit en talent in Vlaanderen”, weet Vlaams Parlements lid **Marius Meremans**. Die wil dat de inzet daarvan sterker wordt gewaardeerd, net zoals in andere landen. De overheid moet zowel kleine als grote musicalproducties steunen, eventueel in samenwerking met privépartners in binnen- en buitenland. “Ook grootschalige kwaliteitsvolle commerciële musicals moeten voor ons een zekere risicogarantie kunnen genieten”, stelt Meremans. “Daarnaast willen we via subsidies de creatie stimuleren van artistiek meer gedurfde, hoogstaande musicals. Al moet de overheid erover waken dat er steeds heldere afspraken zijn en dat er voldoende transparantie is over de besteding van haar subsidies.”

Te weinig jongeren kiezen vandaag actief voor de vakken wetenschappen en techniek. Terwijl de arbeidsmarkt schreeuwt om goed geschoolde ingenieurs, technici of elektriciens. Met het Onderwijsdecreet XXIV wordt ‘wetenschap en techniek’ nu een volwaardig vak, met eigen eindtermen.

De maatregel kadert in het masterplan dat het secundair onderwijs hervormt. Door wetenschappen en techniek tastbaar en zichtbaar te maken, kunnen leerlingen bewuster de juiste keuze maken bij de overgang naar het secundair onderwijs. “Uit onderzoek blijkt dat de leeftijd van tien jaar cruciaal is om een positieve attitude te creëren voor wetenschap en techniek. Het lijkt ons dan ook aangewezen om die vakken duidelijk én zichtbaar aan bod te laten komen in het basisonderwijs”, zegt Vlaams Parlements lid **Vera Celis**.

“Ook leerkrachten moeten we beter ondersteunen en warm maken voor wetenschap en techniek”, vindt **Goedele Vermeiren**, haar N-VA-collega in het Vlaams Parlement. “Zo kunnen ze zelf ook beter de interesse daarvoor aanwakkeren bij hun leerlingen.”

Basismobiliteit werkt niet

De basismobiliteit - het principe dat iedereen op 750 meter van zijn deur een bushalte moet vinden - werkt niet in Vlaanderen. Dat blijkt uit een groot onderzoek van de Vlaamse universiteiten. De N-VA pleit daarom al langer voor een meer vraaggerichte invulling van dat concept.

“De fixatie op steeds meer bus- en haltes doet de kwaliteit afnemen en legt het netwerk in een knoop. De frequentie ligt daardoor ook te laag”, constateert Vlaams Parlementslid **Lies Jans**. “Ons openbaar vervoer moet sneller en stipter worden. En ook meer kwaliteit bieden, vooral daar waar de nood het hoogst is. Maar dat wil niet zeggen dat we landelijke gebieden aan hun lot moeten overlaten. Alternatieven zijn het bestuderen waard: denk aan betaalbare taxidiensten en aangepast vervoer op afroep voor ouderen en mindervaliden.”

Lies Jans: “Ons openbaar vervoer moet sneller en stipter worden.”

De Lijn moet keuzes kunnen maken om een aantrekkelijk en betaalbaar aanbod te ontwikkelen. De basismobiliteit weegt te fors op het budget van de Vlaamse Vervoersmaatschappij. “Met 15 procent, amper de helft van het Europese gemiddelde, ligt de kostendekkingsgraad veel te laag. Dat is met de beste wil van de wereld niet houdbaar.”

Nieuwe naamwet: onduidelijkheid troef

In maart raakte het ontwerp voor de nieuwe naamwet van minister van Justitie Turtelboom (Open Vld) dan toch goedgekeurd. Al ging daar een chaotisch debat en veel politiek gebakkelei aan vooraf. Ook tussen de regeringspartijen, veelzeggend genoeg. Bijna als enige stemde de N-VA tegen.

“Niet zonder reden”, weet N-VA-Kamerlid **Daphné Dumery**. “De naamgeving van onze kinderen is iets dat ons allen aanbelangt. Het minste wat je van zo’n wet mag verwachten is dat die sluitend is. Maar het goedgekeurde ontwerp staat bol van de juridisch-technische onduidelijkheden. Sterker nog: het bevat regelrechte fouten.”

Evolutie, geen revolutie

“Omdat minister Turtelboom niet kon of wou antwoorden op onze vragen, ook al ging het allerminst om details, hebben wij haar wet niet gesteund”, aldus Dumery. “Maar voor alle duidelijkheid: ook de N-VA vindt dat ouders een keuzemogelijkheid moeten hebben bij het bepalen van de familienaam van hun kind. Dat is trouwens ook wat Europa van ons verlangt. Wij willen het huidige systeem echter niet totaal omgooien maar voortbouwen op wat al bestaat. Ook in dit dossier willen we evolutie, geen revolutie.”

Werken aan universele pensioendienst

“Er is meer dan ooit behoefte aan één pensioendienst voor alle gepensioneerden”, vindt Siegfried Bracke.

Vandaag heeft 40 procent van de gepensioneerde werknemers een gemengde loopbaan. Bij de gepensioneerde zelfstandigen gaat het zelfs al om 70 procent. En verwacht wordt dat het aantal gemengde loopbanen alleen maar zal toenemen.

“Conclusie? Er is meer dan ooit behoefte aan één pensioendienst voor alle gepensioneerden”, zegt N-VA-Kamerlid **Siegfried Bracke**. “Vooral omdat een groeiende groep van mensen met zo’n gemengd parcours vertragen en zelfs financiële nadelen ondervindt.”

Momenteel bestaan er drie verschillende pensioendiensten: de Rijksdienst voor Pensioenen (RVP) voor de werknemers, de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS) voor de ambtenaren, en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ). Daarbovenop heeft de NMBS ook nog altijd haar eigen pensioendienst. “Uit het jaarverslag van de Ombudsdienst voor Pensioenen blijkt dat de verschillen tussen die stelsels en hun pensioendiensten veel problemen veroorzaken. Een vereenvoudiging dringt zich op,” vindt Bracke, “met het oog op een transparante en efficiënte dienstverlening. Bovendien bespaar je zo op de werkingskosten van de administratie.”

Plan V is realistisch, eerlijk en hoopgevend

Op 25 mei 2014 kiezen we tussen het PS-model en het N-VA-model. En dat is een historische keuze. Want de afgelopen 25 jaar werd ons land geblokkeerd. In plaats van een sociaal beleid, kregen we een socialistisch beleid. Met alle gevolgen van dien.

Jaar na jaar stijgen de overheidsuitgaven. Telkens opnieuw worden de belastingen verhoogd. Zo verhoogde de regering-Di Rupo de belastingen op drie jaar tijd met meer dan 8 miljard euro, structureel. Onze belastingen behoren tot de allerhoogste ter wereld. Er wordt amper hervormd en de schulden blijven zich opstapelen. Om de begrotingsafspraken met Europa na te komen, was een gigantische inspanning

van 13 miljard euro nodig. Maar de 'inspanning' die de regering-Di Rupo heeft gedaan om dat gat dicht te rijden, bedraagt slechts 4 miljard euro. Daarmee is dus amper een derde van de weg afgelegd.

En de uitgaven van de overheid? Ook die blijven toenemen. Ze bedragen vandaag 53,9 procent van het bruto binnenlands product (bbp).

Doorschui fregering

Vandaag staan alle alarmsignalen te knippen. Bedrijven trekken weg, jobs gaan verloren, mensen krijgen het moeilijker om een huis te kopen, een gezin te stichten, de rekeningen te betalen.

De regering schuift de factuur van het Belgische beleid gewoon door. Naar de mensen die werken, sparen en ondernemen. De keuzes van de regering Di-Rupo vandaag - of beter: het gebrek aan moed en daadkracht om in te grijpen - zijn bovendien de problemen van morgen. Want ook de volgende generaties zullen de rekening gepresenteerd krijgen.

© ID Bart Dewaele

Tijd voor een ander beleid

En dat betekent keuzes maken. Moedige keuzes die al 25 jaar niet worden gemaakt, onder meer doordat Vlamingen en Franstaligen tegengestelde visies hebben. De N-VA wil én durft die noodzakelijke keuzes wel te maken. Omdat wij niet kunnen aanvaarden dat onze kinderen en kleinkinderen het slechter zullen hebben. Omdat iemand uw welvaart en welzijn moet beschermen.

De N-VA staat voor een ander beleid. Een beleid voor wie werkt, spaart en onderneemt. Een beleid dat verantwoordelijkheid belooft en zorg draagt voor wie het werkelijk nodig heeft. Een beleid dat de belastingen verlaagt, eindelijk onze staatsschuld afbouwt en de overheid grondig op dieet zet. Zo creëren we opnieuw ruimte voor ondernemerschap en voor echt sociaal beleid.

Het volledige verkiezingsprogramma van de N-VA kan u vinden op www.n-va.be/verkiezingen. Een aantal punten lichten we er hier graag voor u uit. Onze sociaal-economische plannen schreven we in detail uit in Plan V, dat u eveneens op de website terugvindt.

Verantwoordelijkheid belonen

We staan voor de gigantische opgave onze economie opnieuw krachtig te doen groeien en meer mensen een job te geven. Dat kan alleen als wij de mensen die met werken en ondernemen welvaart creëren, opnieuw aanmoedigen en belonen, in plaats van hen te ontmoedigen en te bestrafen.

fen. Want zij 'dragen' onze welvaarts- en onze welzijnsstaat. Met belastingen en sociale bijdragen financieren zij onze gezondheidszorg, onze ouderenzorg, onze zorg voor personen met een beperking en voor wie in armoede belandt ... Het is hoog tijd om hen weer te belonen.

Rechten en plichten

Eerlijke migratie zonder achterpoortjes

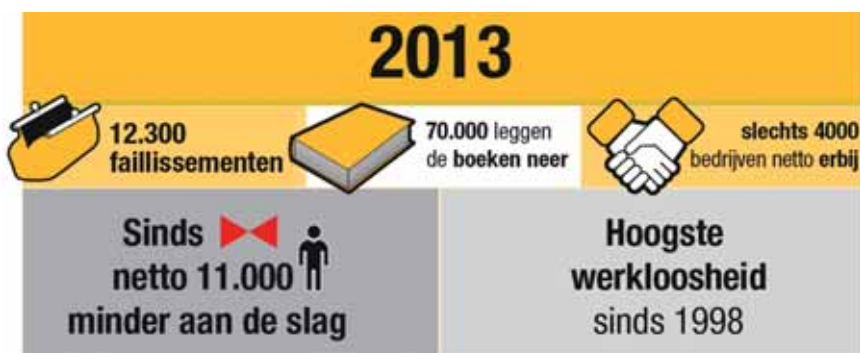
Uit internationaal onderzoek blijkt dat in geen enkel Europees land de houding tegenover migratie zo negatief is als in België. Voor de N-VA moet migratie een positief verhaal zijn. Maar dan moet de overheid een verstandig beleid voeren en eerlijke, duidelijke keuzes durven maken. Vreemdelingen hebben rechten, maar ze moeten ook op hun plichten worden gewezen. Het uitgangspunt is: wie de spelregels volgt, is welkom.

De basisprincipes van een degelijk asiel- en migratiebeleid zijn voor de N-VA duidelijk:

- ▶ het asielbeleid moet onze solidariteit centraal stellen;
- ▶ het migratiebeleid moet in de eerste plaats gericht zijn op de versterking van onze gemeenschap;
- ▶ een verplicht inburgeringsbeleid moet nieuwkomers gelijke kansen geven.

Zolang een doordacht migratiebeleid uitblijft, staan zowel de gemeenschap in haar geheel als elke individuele nieuwkomer aan de kant van de verliezers. Zolang de bevolking wordt bevestigd in haar indruk dat iedereen hier welkom is en dat criminaliteit geen bezwaar is om verblijfspapieren te krijgen, moet elke goedmenende vreemdeling zich dagelijks verantwoorden: dat hij geen illegaal is, geen fraudeur, geen profiteur, geen crimineel, ... Dat is oneerlijk en werkt discriminatie in de hand.

Tegelijk staat ons sociaal systeem onder zware druk. Steeds minder mensen dragen ertoe bij, terwijl de kosten enkel blijven stijgen. Willen we onze pensioenen, gezondheidszorg en uitkeringen betaalbaar houden, dan moeten we nu snel hervormen.

BREEDBEELD

En dus is ook een correct terugkeerbeleid als sluitstuk van het migratiebeleid noodzakelijk. Voor de N-VA geldt de regel 'vrijwillig als het kan, gedwongen als het moet'. Alleen blijkt de gedwongen terugkeer steeds moeilijker te verlopen. Zo wordt, bijvoorbeeld, slechts 4,5 procent van de illegale criminelen die uit de gevangenis vrijkomen, uit het land verwijderd. Een geïntegreerde vreemdeling zonder papieren maakt vandaag dubbel zoveel kans te worden uitgewezen als een vreemdeling die steelt, dealt of inbreekt. Dat is onaanvaardbaar en gaat in tegen elk rechtvaardigheidsgevoel.

Lik-op-stukbeleid dat elke straf uitvoert

Er bestaat niet zoiets als kleine of grote criminaliteit. Mensen ervaren beide even hard. Kleine wetsovertredingen toestaan is de kiem leggen voor grote delicten. Daarom moeten we bij elk vergrijp onmiddellijk ingrijpen en lik op stuk geven.

De straffeloosheid moet worden aangepakt vanuit een totaalvisie. We pakken de trage procedures aan, de gebrekkige strafuitvoering met het onjuiste gebruik van alternatieve bestraffing en te vroege vrijlatingen, en evenzeer de overbevolkte en verouderde gevangenissen. De rechter komt terug centraal te staan. Hij of zij legt de straf vast die vervolgens ook effectief wordt uitgevoerd en beslist over al dan niet vervroegd vrijlaten. En we zorgen ervoor dat procedurefouten niet noodzakelijk leiden tot nietigverklaring. Tegelijk hebben we oog voor geïndividualiseerde begeleiding, een re-integratie in de maatschappij en de behandeling van wie dit nodig heeft.

Samenhorigheid versterken

Pensioenen verzekeren

Wie een leven lang werkt, moet uitzicht hebben op een behoorlijk pensioen.

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Pensioenen

Pensioenen verzekerd
Eerste pijler versterken en rugzakprincipe (langer werken leidt altijd tot hoger pensioen)

Minimumpensioen optrekken
Minimumpensioen na een volledige loopbaan optrekken tot niveau Europese armoedegrens

Indexering gegarandeerd
Slim automatisch indexeringsmechanisme voor sociale uitkeringen en pensioenen

Gelijkschakeling
Werknemers, ambtenaren en zelfstandigen bouwen pensioenrechten op volgens zelfde principes

www.n-va.be/infografieken [deel via facebook](#) [retweet op](#)

oen. Vandaag is de betaalbaarheid van de pensioenen echter niet verzekerd. De aangekondigde pensioenhervorming is er niet gekomen. De maatregelen van de regering-Di Rupo zullen op kruissnelheid 0,3 à 0,4 procent van ons bbp opbrengen. Dat is amper een twintigste van de vergrijzingsinspanning die volgens de Europese Commissie moet worden doorgevoerd.

De grondige pensioenhervorming waarvan al zo lang sprake is, moet er de komende jaren ook écht komen. De N-VA kiest resoluut voor de versterking van de eerste pijler. Dat is het deel van het pensioen waarbij zowel de werkgever als de werknemer via socialezekerheidsbijdragen een wettelijk pensioen opbouwen. We houden de officiële pensioenleeftijd op 65 jaar. Een volledige loopbaan duurt in ons plan 45 jaar. We voorzien een bonus voor wie langer werkt, en een malus voor wie vroeger stopt. Dat is eerlijk, transpa-

rant én nodig om onze pensioenen betaalbaar te houden in de toekomst. Zo belooft het pensioen wie heeft gewerkt.

Het pensioenplan van de N-VA is duidelijk en becijferd. En het garandeert onze pensioenen. Wie vandaag van een brugpensioen geniet, zal daar overigens van kunnen blijven genieten. Wij raken niet aan verworven rechten. Wij kiezen er wel voor om het systeem van het brugpensioen te laten uitdoven. Er komen dus geen nieuwe bruggepensioneerden meer bij. Wij willen oudere werknemers niet langer zomaar afschrijven. We zetten volop in op een beleid dat hen opnieuw degelijke en realistische kansen biedt op de arbeidsmarkt.

Verrassende en verrijkende cultuur

In het verkiezingsprogramma van de N-VA wordt bijzondere aandacht besteed aan cultuur. Cultuur stimuleert

de individuele verrijking doordat ze ons confronteert met ongebruikelijke of ongekende belevingen, emoties, opvattingen, ... en ons op die manier uitdaagt. Cultuur draagt ook bij aan gemeenschapsvorming en samenhang, doordat ze mensen actief en passief samenbrengt en hen door gemeenschappelijke ervaringen, engagementen en passies verbindt.

De N-VA wil doelbewust investeren in de creatie van een aanbod dat cultureel en maatschappelijk relevant is en dat een kwaliteitsvolle meerwaarde heeft. We kiezen ervoor te investeren in mensen, minder in structuren. De N-VA wil de cultuursector ook aanmoedigen om economisch te werken, maar niet zuiver commercieel. Eigen inkomsten verwerven is nodig in budgettaire moeilijke tijden maar mag niet leiden tot een versraling van de kwaliteit van het aanbod.

Door drempels weg te werken, willen we het publieksbereik maximaliseren. Gesubsidieerde culturele initiatieven moeten ook worden geëvalueerd op de inspanningen die zij leveren om een groot publiek te bereiken. Zo moeten we ook voldoende aandacht krijgen voor én herleving van traditie én hedendaagse kunst én het experimentele.

Het Vlaamse cultuur- en kunstenbeleid mag zich niet opsluiten en moet internationale ambitie stimuleren. Openheid dus, met aandacht voor eigen taal, erfgoed en cultuur als fundament.

Minder overheid, beter bestuur

👉 Confederalisme: eenvoudiger, goedkoper én democratischer

Het is duidelijk dat Vlamingen en Franstaligen verschillende wegen willen inslaan. Daarom kunnen we niet langer tijd, geld en energie blijven verspillen aan communautaire discussies. Dit land heeft verandering nodig. Géén

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

Confederalisme

Federalisme
Gedwongen
samenwerking

Confederalisme
Vrijwillige
samenwerking

Wat is confederalisme?

Democratisch
= beleid dichterbij de burger

**Efficiënter
dus goedkoper**
= slanke en
transparante overheid

Communautaire rust
= overheden
die samenwerken

Samen beslissen wat we samen willen doen

www.n-va.be/infografieken deel via facebook retweet op

staats hervorming zoals de zes voorgaande, waarbij de Vlamingen in ruil voor een grote zak geld hun democratische meerderheid verder zagen afbouwen, hun positie in Brussel steeds weer verzwakten en enkel stukjes en brokjes van bevoegdheden kregen.

Op korte termijn kunnen we het roer in de Wetstraat onmiddellijk omgooien. We kiezen duidelijk voor een herstelbeleid vanaf dag één.

Maar zo'n ingrijpende hervorming is niet duurzaam, tenzij je die ook verankert in een nieuwe staatsstructuur. Daarom moeten we de omslag naar het confederalisme maken. Dat zal tijd vergen en niet van vandaag op morgen gebeuren. Maar enkel zo kunnen we de Vlamingen het beleid garanderen waar ze al jaren voor stemmen en waar ze dus recht op hebben. Hoe dat kan, leest u in onze congresstukken op www.veranderingvoorvooruitgang.be.

Onze toekomst kiezen

👉 Onderwijs op topniveau

Het onderwijs in Vlaanderen staat hoog aangeschreven, ook internationaal. Maar waakzaamheid blijft geboden. Bijna één op de tien leerlingen verlaat het secundair onderwijs zonder diploma, heel wat scholen zijn verouderd of hebben extra lokalen nodig, en de planlasten op leerkrachten liggen te hoog waardoor zij zich onvoldoende kunnen focussen op hun kerntaak: in de klas staan.

De N-VA kiest uitdrukkelijk voor mensen, niet voor structuren. We zetten de leerlingen, leerkrachten en schooldirecties opnieuw centraal. Het onderwijs moet zich daarbij kunnen blijven focussen op zijn kerntaak: kennis en vaardigheden overbrengen. Leren vergt inspanningen. Het aantal lessen per week is beperkt. We moeten dus prioriteiten stellen.

Onderwijs moet de ambitie hebben het maximale uit elke leerling te halen. Elke leerling heeft recht op voldoende groeikansen. De lat moet voor iedereen omhoog. Dat werkt motiverend voor leerlingen én voor leerkrachten. Daarbij moeten we ook werk maken van een betere oriëntering en een aangepaste studiekeuze en -begeleiding. Zodat jongeren niet zonder diploma op onze arbeidsmarkt terecht komen.

Wat ons onderwijs daarentegen niet nodig heeft, zijn grote structuurprojecten en zotternijen. De N-VA staat garant voor ons onderwijs: we moeten behouden wat goed is en enkel bijsturen waar nodig.

Het gezin als hoeksteen van de samenleving

Het beleid moet aandacht hebben voor de veranderende gezinsrealiteit: een stijgend aantal nieuw samengestelde gezinnen, eenoudergezinnen, ouders met een gelijk geslacht, ... De nog bestaande discriminaties moeten verdwijnen.

De N-VA zorgt ervoor dat gezinnen sterke keuzes kunnen maken in functie van kinderen en werk. Zij verdienen onze financiële en maatschappelijke steun. We kiezen ervoor om de kinderbijslag te hervormen en te vereenvoudigen. Kinderbijslag moet een recht van elk kind worden, en alle kinderen moeten gelijk worden behandeld. Zij krijgen allen eenzelfde forfaitair bedrag van ongeveer 170 euro. Het onderscheid in leeftijd en tussen eerste, tweede, derde, ... kind schrappen we. Een bijkomende toeslag is er wel voor gezinnen die in armoede leven, voor kinderen met een beperking, voor pleegkinderen en (half-)wezen.

Werk en gezin moeten we ook beter combineerbaar maken. Zodat ouders ook vrije tijd krijgen voor ontspanning en maatschappelijk engagement. Dienstcheques, betaalbare en voldoende kinderopvang en telewerken zijn sleutelbegrippen. Behalve een flexibele organisatie van de arbeidsmarkt is een voldoende en flexibel aanbod aan kinderopvang cruciaal.

Op www.n-va.be/verkiezingen kunt u het verkiezingsprogramma downloaden of bestellen, de kandidatenlijsten raadplegen en nuttige info terugvinden. We verzamelen er bovendien al het nieuws over de verkiezingen.

Een plan van Verander

Het Plan V dat de N-VA heeft uitgewerkt is ingrijpend. Maar bovenal is het een plan met een toekomstperspectief. Een plan dat realistisch is omdat we de werkelijkheid niet verbloemen, en eerlijk omdat we duidelijke keuzes maken.

Herstelbeleid vanaf dag één

De N-VA wil meteen van bij de start maatregelen nemen om de economische groei aan te zwengelen en jobs te creëren. Zo willen we in de eerste twee jaar de loonkostenhandicap wegwerken die sinds 1996 extra werd opgebouwd. We doen dit via een indexsprong en een algemene verlaging van de werkgeversbijdrage.

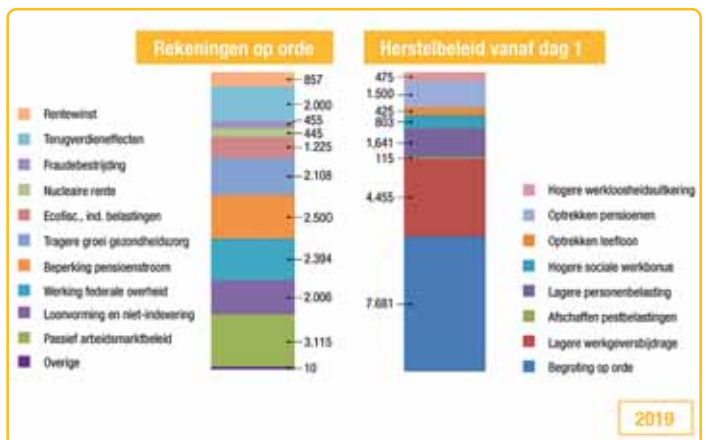
De loonvorming zal nadien op een andere manier gebeuren. Via 'all in'-akkoorden zullen werknemer en werkgever op sectoraal niveau een tweejaarlijks akkoord sluiten. Zoals de naam het al zegt, zal dit akkoord alles omvatten. Oók de loonstijging die nodig is om de gestegen levensduurte op te vangen. Het is dus niet zo dat de werknemer aan koopkracht

zal inboeten. De compensatie voor de stijgende prijzen gebeurt immers via de 'all in'-akkoorden, en niet meer door de automatische indexering die heeft geleid tot een automatische loonkostenhandicap.

De sociale minimumuitkeringen worden geïndexeerd in 2015. De hogere uitkeringen ondergaan in 2015 een indexsprong. Nadien behouden alle uitkeringen een slim en automatisch indexeringsmechanisme. Zo zal de indexering op een vast jaarlijks tijdstip worden doorgevoerd.

Fiscaal pact

De N-VA wil breken met het onvriendelijke klimaat van de regering-Di Rupo. We voeren de 'sorry' van Open Vld uit door enkele pestbelastingen meteen terug te draaien. Nog belangrij-

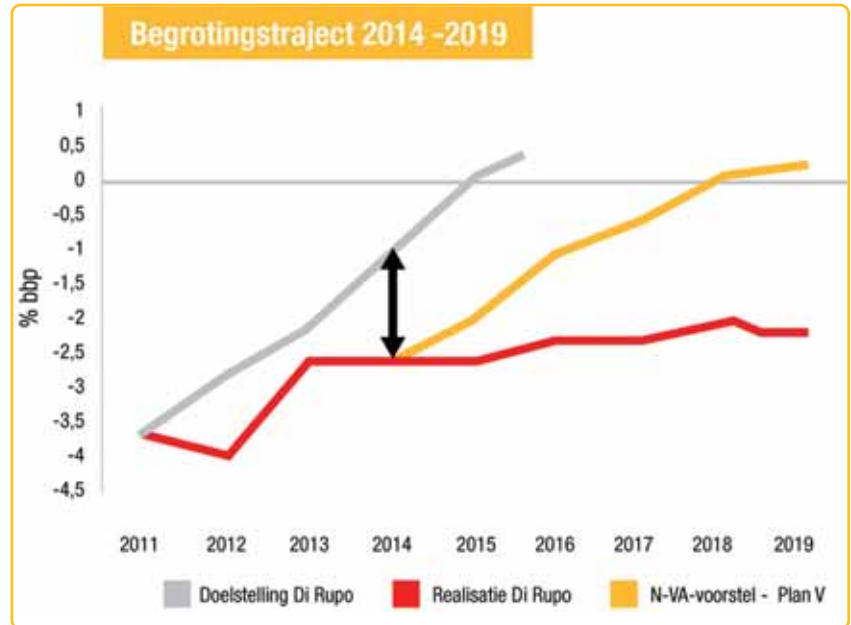

ing, van Vooruitgang en van Vertrouwen

ker is dat we kiezen voor een fiscaal pact met ondernemers, waarin we garanderen dat de fiscale regels voor vijf jaar vastliggen. Met die regels kiezen we voor eenvoud en rechtszekerheid. Het nominale tarief in de vennootschapsbelasting wordt onder de 25 procent gebracht. Ter compensatie verdwijnen de meeste aftrekposten, waaronder ook de notionele interestaf trek. Om dat op te vangen breiden we drie aftrekken die we behouden uit: de innovatie-aftrek, een nieuwe maatregel om de opbouw van het eigen vermogen te stimuleren, en de DBI-aftrek (vermijden van dubbele belasting).

Koopkracht verhogen

Om de begroting op orde te zetten en de competitiviteit te herstellen, kiest de N-VA voor een indexsprong. We nemen echter tal van maatregelen om de koopkracht van de actieve bevolking te ondersteunen. Zo zal vanaf dag één de werkbonus worden verhoogd. Dankzij die maatregel zal iedereen met een lager dan gemiddeld loon minder werknemersbijdrage betalen. Dat vertaalt zich op het einde van elke maand onmiddellijk in een netto loonsverhoging. Daarnaast gaat de personen-

belasting in twee fases omlaag. Iedereen die werkt, zal daarvan genieten. Werken moet opnieuw lonen.

Begroting op orde

De N-VA staat garant voor een gezond budgettair beleid. Daarvan hebben we op Vlaams niveau al het goede voorbeeld gegeven. Met Plan V bereiken we in 2018 een evenwicht en in 2019 een overschot. We herstellen wat onder Di Rupo is misgelopen, namelijk een geloofwaardig budgettair traject.

De N-VA legt - in tegenstelling tot de regering-Di Rupo - de nadruk op besparingen. Meer dan 70 procent van Plan V wordt gefinancierd door de overheidsuitgaven in te perken. Aanvullend financieren we het via een beperkte verhoging van de indirecte belastingen (waaronder ecofiscaliteit), inkomsten uit fraudebestrijding, nucleaire rente en terugverdieneffecten.

Welvaart en welzijn

Alle partijen zeggen te gaan besparen. Maar niemand heeft de moed om te zeggen waar. Als grootste partij van Vlaanderen steekt de N-VA haar nek uit met een gedetailleerd en becijferd economisch plan. Een plan dat niet gaat over sociale afbraak, maar over sociale opbouw.

We gaan voor een welvarend Vlaanderen waar niet de toenemende armoede wordt verdeeld, maar wel de vruchten van een goed draaiende economie. Het gaat niet goed vandaag. Met dit plan willen we de Vlamingen laten samenwerken. Plan V wijst de weg. Tijd voor Verandering. Verandering voor Vooruitgang.

Ondervoorzitter Ben Weyts op de persvoorstelling: "Plan V gaat over sociale opbouw. Niet over sociale afbraak."

Vlaanderen werkt aan efficiënt en eenvoudig vergunningenbeleid

De voorbije regeerperiode werkte Vlaanderen hard aan de regelgeving op het gebied van de ruimtelijke ordening. De N-VA wilde een administratieve vereenvoudiging doorvoeren, zonder de inspraak van omwonenden te beknotten. En zonder een sfeertje van 'alles kan, alles mag' te scheppen.

“We werkten gaandeweg een aantal slordigheden weg uit de bestaande code ruimtelijke ordening”, weet Wilfried Vandaele, coördinator voor de N-VA in de commissie Ruimtelijke Ordening van het Vlaams Parlement. “Maar we maakten vooral ook werk van de procedures voor grote projecten.”

De unieke omgevingsvergunning

Met de omgevingsvergunning roept de Vlaamse Regering een nieuwe procedure in het leven die de stedenbouwkundige vergunning én de milieuvergunning in één procedure samenbrengt. Vandaag wordt de bouw van windturbines voor groene energie bijvoorbeeld soms geblokkeerd omdat de ene initiatiefnemer een bouwvergunning heeft maar geen milieuvergunning, terwijl een andere voor het perceel ernaast een milieuvergunning heeft en geen bouwvergunning.

Verschillende Vlaamse ministers wilden in het verleden zo'n geïntegreerde

omgevingsvergunning tot stand brengen, maar ze slaagden er nooit in.

Minister Muylers bracht de zaak nu wel tot een goed einde. De nieuwe omgevingsvergunning biedt daarenboven een kader waarin later ook andere vergunningen, bijvoorbeeld de sociaal-economische, kunnen worden ondergebracht.

Eén procedure voor complexe projecten

Voor sommige investeringsprojecten die van groot maatschappelijk belang zijn, is soms eerst een bestemmingswijziging, een nieuw ruimtelijk plan, nodig. Ook hiervoor wordt nu een nieuwe procedure in het leven geroepen.

“Vandaag lopen verschillende procedures vaak naast en door mekaar. Adviezen en beslissingen zijn dikwijls onvoldoende op elkaar afgestemd, wat tot een moeilijke politieke besluitvorming leidt en tot onnodige discussies”,

legt Vandaele uit. De Vlaamse Regering tekende daarom één afgestemde procedure uit die dit soort van complexe projecten begeleidt met het oog op een snellere uitvoering.

Efficiëntie én inspraak

Per dossier wordt één overheid (gemeente, provincie of gewest) aangeduid als vergunningverlener en -begeleider. Daardoor hoeven initiatiefnemers zich slechts te wenden tot één aanspreekpunt. Volgens Wilfried Vandaele gaat deze efficiëntieverhoging evenwel niet ten koste van de inspraakmogelijkheden voor belanghebbenden. “We voorzien in een vervroegde raadpleging van het publiek om bezwaren en problemen in een vroeg stadium op te sporen”, stelt Vandaele. “Zo streven we naar een zo groot mogelijk maatschappelijk draagvlak.”

Ook Vlaams minister van Ruimtelijke Ordening Philippe Muylers is tevreden. “Het is mooi dat we de legislatuur kunnen afsluiten met deze decreten. Die zullen hun meerwaarde op het terrein zeker bewijzen. De procedures worden vlotter en de projecten worden sneller gerealiseerd. Zo komen we tegemoet aan de vraag om voortgang te maken met maatschappelijk belangrijke projecten.”

Justitiehervorming is alweer een gemiste kans

© Anne Delcroix

Wat een blauwdruk voor een moderne, efficiënte en slagvaardige Justitie had moeten worden, is uitgedraaid op een zoveelste rondje hervormen om te hervormen. “Het is nochtans vijf over twaalf voor Justitie”, waarschuwt N-VA-Kamerlid Kristien Van Vaerenbergh.

Helaas bulkt de hervorming, die minister van Justitie Turtelboom (Open Vld) absoluut nog vóór de verkiezingen wou doordrukken, van de constructiefouten. “De nieuwe wetgeving was nog geen week in werking, of de eerste problemen doken al op”, zegt Van Vaerenbergh. “Bovendien hebben we amper drie maanden na de stemming over de hervormingen al twee keer reparatiewetten moeten stemmen. En het deel van de wetgeving dat begin dit jaar in werking moest treden, werd naar 1 april uitgesteld. Helaas is dat geen grap. Vooral als je weet dat de mensen in het veld die wetten eigenlijk liever pas in september hadden zien komen.”

Risico op procedurefouten

Maar zonder die reparaties waren er in de praktijk nog veel meer problemen geweest. Bovendien blijft het risico op procedurefouten ook nu nog reëel. Dat kan bijvoorbeeld leiden tot de on-

terechte vrijspraak van criminelen. “Turtelboom zal dat ongetwijfeld kinderziektes noemen, die nu eenmaal horen bij zo’n ingrijpende hervorming”, voorspelt Van Vaerenbergh. “Maar ik vind dat veeleer symptomatisch voor een hervorming die veel te weinig doordacht is doorgevoerd. En die dus ook helemaal niet zal zorgen voor een betere werking van onze rechtbanken.”

De hervorming werd vooraf evenmin becijferd. “Niet alleen weten we niet wat ze zal kosten, we weten evenmin wat ze zal opleveren. Doordat er vooraf geen werklastmeting is gebeurd, blijft ook de impact op de werking van ons gerechtelijk apparaat een groot vraagteken.”

Twee parketten in Henegouwen

De huidige 27 gerechtelijke arrondissementen worden vervangen door twaalf

grotere, die in principe samenvallen met de provincies. Helaas wordt elke vereenvoudiging - ook deze - meteen ondermijnd door een lappendeken van uitzonderingen en discriminaties. “Klap op de vuurpijl is een extra parket in het arrondissement Henegouwen. In geen enkele andere provincie zijn er twee parketten. Maar blijkbaar is deze justitiële balkanisering nodig in de thuisbasis van de eerste minister.” En dat is niet de enige Vlaamse toegeving die onaantvaardbaar is. Zo is de Brusselse procureur voortaan altijd Franstalig.

Vreemd genoeg worden arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel niet op het niveau van het gerechtelijk arrondissement georganiseerd. Daarbij komt dat Turtelboom de vrederechten en politierechtbanken niet integreert in de rechtbanken van eerste aanleg. Beide maatregelen zijn belangrijke grendels die de installatie van eenheidsrechtbanken verhinderen. “Nochtans zou net de bundeling van alle rechtbanken per arrondissement in zo’n eenheidsrechtbank voor meer efficiëntie en transparantie zorgen. Zolang elke hervorming aan die essentiële doelen blijft voorbijschieten, zal het vertrouwen in Justitie blijven dalen.”

Dirk Robert

Dirk (53) is sinds 2012 de arrondissementeel secretaris van N-VA Gent-Eeklo. Sinds kort is hij als vrijwilliger ook campagnecoördinator voor N-VA Oost-Vlaanderen. Een taak die heel wat werk en verantwoordelijkheid met zich meebrengt, maar die hij enthousiast op zich heeft genomen.

In de tweede helft van de jaren zeventig was Dirk al actief bij de Volksuniejongeren (VUJO) en bij TAK. “Maar toen ik 19 was, koos ik voor een carrière bij het leger. Ik moest mijn politiek engagement daarom ‘on hold’ zetten. In het leger heb ik als beroepsofficier verschillende functies uitgeoefend, onder meer op buitenlandse zending in Kroatië. Mijn carrière eindigde ik als majoor, militair administrateur.”

Op het einde van zijn loopbaan, in 2009, kocht Dirk opnieuw een lidkaart van de N-VA en richtte hij mee de afdeling Lochristi op, waarvan hij ook voorzitter werd. “Vervolgens werd ik lid van het arrondissementeel bestuur (AB) en sinds 2012 ben ik secretaris

van het arrondissement Gent-Eeklo. Ondertussen ben ik verhuisd naar Destelbergen en ben ik ook daar secretaris van de afdeling.” Enkel bij de lokale verkiezingen van 2012 kandideerde Dirk op een bescheiden plaats op de lijst. Hij ambieert geen politiek mandaat en staat niet graag in de schijnwerpers. De rol van secretaris is hem dus op het lijf geschreven. Maar niet enkel het organisatorische boeit Dirk. Zo was hij recent nog lid van de congrescommissie.

“Als secretaris van het grootste arrondissement werd mij gevraagd om de campagne te coördineren in heel Oost-Vlaanderen. Als campagnecoördinator neem ik heel wat taken op mij. Ik beheer het budget van de kandidaten en

zal hen helpen om hun verkiezingsuitgaven aan te geven. Ik coördineer de verdeling van de affiches van onze lijsttrekkers en de huis-aan-huisbladen, overleg met de campagnecoördinatoren van de AB's en beantwoord allerlei vragen van kandidaten en kaderleden.”

N-VA Oost-Vlaanderen plant bovendien een rondrit met een campagnebus. Ook de voorbereiding daarvan rust op Dirks schouders. “We zijn volop bezig om de stopplaatsen en de aankleding van de bus te bepalen. Dit moet een belangrijk campagne-moment worden.”

De Oost-Vlamingen denken ondertussen al na over hoe ze de N-VA-leden zullen ontvangen op 25 mei. “Want al onze leden zullen welkom zijn in Gent om samen de verkiezingsuitslagen te volgen”, besluit Dirk. “Hopelijk kunnen we klinken op een mooi resultaat!”

Gezin: gehuwd met Lut, drie volwassen kinderen

Lid van de N-VA: sinds 2009, vroeger al actief bij de Volksuniejongeren

Houdt van: geschiedenis (en als lid van een heemkundige kring vooral de lokale geschiedenis)

Favoriete reisbestemming: waar het niet druk is: Vlieland, de Kempen, de Ardennen, ...

Culinair hoogtepunt: iets gewoons van hier: een lekker stuk vlees met een roomsaus of een goed gegaarde kabeljauw, een Oost-Vlaamse jenever, ...

Grootste voorbeeld: Oswald Van Ooteghem, omwille van zijn inzet voor de Vlaamse vredesbeweging

Laatste boek: recent ‘De graven van Vlaanderen’ en ‘Het frontparadijs’, en na 25 mei ‘In dienst voor Napoleons Europese droom’

Flor Van Noppen: een afscheid in stijl

Begin april bracht Flor Van Noppen een laatste bezoek aan de Kamer. 'Zijn' resolutie die aandacht vraagt voor de terminale zenuwziekte MSA werd er unaniem goedgekeurd. Vorige zomer bleek Flor door die zeldzame ziekte getroffen. De warme ontvangst door collega's en medewerkers en de staande ovatie in de plenaire vergadering maakten indruk. Flors minzame doortocht in de politiek is niet onopgemerkt voorbijgegaan.

Het noodlot brengt Flor in de tweede helft van de jaren negentig tegen wil en dank op het voorplan. Onmacht en verontwaardiging over de moord op zijn broer, veearts-keurder Karel Van Noppen, in opdracht van de hormonemaffia, drijven hem eind 1998 in de politiek. Flor treedt toe tot ID21, op dat moment in alliantie met de Volksunie (VU). Op een ander niveau en met andere middelen zet hij zo de strijd van zijn broer voor veilig voedsel verder.

Een half jaar later dient zich de eerste van vele verkiezingen aan. Flor steunt voor VU-ID de Europese en de Kamerlijst. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000 wordt hij gemeenteraadslid in Dessel.

Loyaal in moeilijke tijden

Als woordvoerder van ID21 is Flor tussen 1999 en 2001 een bevoorrechte getuige van de nadagen en het uiteenvallen van de VU. Hoewel zijn politieke wortels binnen ID21 liggen en hij gulle aanzoeken krijgt van links én rechts, kiest Flor vrij snel en resoluut voor de N-VA. De beginjaren zijn weliswaar moeilijk, maar de partij kan altijd op Flor rekenen. Loyaliteit is geen loos woord voor Van Noppen.

De doorbraak komt er bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006. De N-VA

behaalt in Dessel de absolute meerderheid. Flor wordt schepen. Een jaar later volgt ook de nationale doorbraak. Bijna 20 000 kiezers stemmen Flor in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het begin van enkele mooie jaren in Brussel.

Politiek vanuit de buik

In de commissie Volksgezondheid van de Kamer zet Flor de strijd van zijn broer voor veilig voedsel en tegen misbruiken in de veeteelt verder. Flor doet aan politiek vanuit de buik. Met gezond boerenverstand en veel empathie. Politieke spelletjes zijn niet aan hem besteed. Zijn maatschappelijk engagement als voorzitter van de vzw Karel Van Noppen blijft een constante. Met hart en ziel geeft Flor sinds eind jaren negentig in heel Vlaanderen lezingen over voedselveiligheid.

MSA: unaniem steun

De federale verkie-

zingen van 2010 maken van de N-VA de grootste partij van Vlaanderen. Flor wordt herverkozen in de Kamer. Vanaf 2011 gaat het plots veel moeilijker. Parkinson, luidt het verdict. Achteraf gezien een verkeerde diagnose. Politiek wordt bijzaak.

Op 3 april keert Flor een laatste keer terug naar de Kamer voor de stemming over de resolutie die aandacht vraagt voor zijn ziekte MSA. En om afscheid te nemen.

Op zondag 25 mei neemt Flor voor de tiende en laatste keer deel aan de verkiezingen. Als lijstduwer bij de opvolgers steunt hij onze Europese lijst. Loyaal als altijd.

Wij wensen Flor veel sterkte.

Flor Van Noppen doet aan politiek vanuit de buik. Met gezond boerenverstand en veel empathie.

Europese Vlamingen

In haar Europese verkiezingsprogramma kiest de N-VA voor een haalbare en door de burgers gedragen Europese samenwerking. En dat eurorealisme maken we concreet door te kiezen voor een Europa dat sterk is waar nodig en dat solidariteit en verantwoordelijkheid centraal stelt. Een greep uit de concrete maatregelen.

Meer Vlaanderen in Europa

Vlaanderen moet meer kansen krijgen om op het Europese beleid te wegen. Die missen we nu door het federale overwicht. Daarom stelt de N-VA voor om de Vlaamse minister-president rechtstreeks te laten deelnemen aan

vergaderingen van de Europese Raad.

Meer Europa in Vlaanderen

We willen de nationale en regionale parlementen 'europeaniseren'. Zowel vóór als na elke vergadering van de (Europese) Raad moet de minister het parlement te woord staan om het standpunt te verduidelijken. Voor belangrijke onderwerpen moet hij of zij een onderhandelingsmandaat krijgen.

Europees wetgevend initiatief voor het Vlaams Parlement

De N-VA wil dat het Vlaams Parlement het initiatief kan nemen om op EU-niveau regelgevend op te treden. Dat werkt niet alleen zijn betrokkenheid bij het Europese besluitvormingsproces in de hand, maar draagt ook bij tot de democratisering van het Europese debat.

Bindend karakter van het subsidiariteitsprincipe

Indien een bepaald quorum van de nationale en/of regionale parlementen stelt dat beleid beter op nationaal of regionaal niveau wordt beslist dan op het Europese niveau, dan moet de Europese Commissie haar voorstel intrekken.

Geen Europese belastingen

Fiscale soevereiniteit vereist een gedegen democratische en politieke verantwoording ten aanzien van de burger. Dat ontbreekt op dit moment in Europa. In de EU zoals die vandaag bestaat, kiest de N-VA ervoor om de Europese begroting vanuit de lidstaten te financieren.

Europees armoedepact

Als partij die solidariteit en verantwoordelijkheid hoog op de agenda heeft staan, wil de N-VA bindende Europese sociale doelstellingen en, bijvoorbeeld, een armoedepact invoeren. De lidstaten bepalen zelf hoe ze die doelstellingen realiseren. Zo moet bijvoorbeeld elke (kandidaat-)lidstaat het armoedepercentage terugdringen tot een per lidstaat te bepalen maximum. Op niet-naleving staan sancties, naar analogie met het Stabiliteitspact.

Geen euro-obligaties

Een gemeenschappelijke schuldfinanciering, onder meer in de vorm van euro-obligaties, biedt geen duurzame oplossing. Want daarmee wordt op supranationaal niveau een schuldeniveau toegevoegd. Hierdoor moeten toekomstige generaties betalen voor de onbetaalbare levenswandel van vandaag.

Betere besteding Europese middelen

In een tijd waarin de Europese begroting een afspiegeling vormt van de inspanningen van de lidstaten, moet ook de EU haar uitgaven constant tegen het licht houden. Daarom kiest de N-VA voor een kleinere maar slagkrachtigere Europese Commissie die zich toelegt op de Europese prioriteiten. De partij pleit ervoor om de middelen meer resultaatgericht te besteden en kiest voor één vergaderplaats voor het Europees Parlement.

Johan Van Overtveldt trekt op 25 mei de Europese lijst van de N-VA.

Barack Obama op bezoek Nadia Sminate was erbij

Het bezoek van de Amerikaanse president Barack Obama op 26 maart ging niet onopgemerkt voorbij. Op de agenda stond de onderhandeling over een nieuw vrijhandelsakkoord tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten. Op het NAVO-hoofdkwartier kwam de crisis in Oekraïne ter sprake.

's Avonds gaf Obama ook een toespraak in de Brusselse kunsttempel BOZAR. N-VA-Kamerlid Nadia Sminate kreeg een uitnodiging en woonde de toespraak bij, samen met nog enkele honderden andere genodigden. Het Witte Huis koos er bewust voor om niet enkel de protocollaire 'pikorde' te

respecteren. Het nodigde ook heel wat jonge, dynamische Vlamingen zoals Nadia uit.

Hoop en verandering

"Ik was aangenaam verrast door de uitnodiging", blikt Sminate terug. "Want in de Kamer hou ik me in de eerste

plaats bezig met sociale zaken, niet met internationale dossiers. Maar ik ben wel voorzitter van de parlementaire vriendengroep met de Verenigde Staten. De VS blijven een van onze belangrijkste bondgenoten en zijn een cruciale handelspartner."

Of ze onder de indruk was van de Amerikaanse president? "Obama is en blijft een fantastische redenaar. Hij kan perfect de boodschap van hoop en verandering brengen. Uiteraard doet het je iets om hem live aan het werk te zien. Maar de onderhandelingen over een vrijhandelsakkoord zijn veel belangrijker: die gaan tenslotte over de welvaart van miljoenen Europeanen en Amerikanen", besluit Sminate.

N-VA wil mensenrechten in China op de agenda zetten

Niet alleen de Amerikaanse president Obama maar ook zijn Chinese ambtsgenoot Xi Jinping bracht de afgelopen maand een bezoek aan Brussel. Vlaams Parlementslid Karim Van Overmeire en senator Karl Vanlouwe ondervroegen minister-president Kris Peeters en premier Di Rupo naar aanleiding van het bezoek.

China is een belangrijke handelspartner voor Vlaanderen en het is nodig dat we de economische banden aanhalen. China is nu vooral een exportland. Maar onze Vlaamse bedrijven moeten ook de weg vinden naar China. Toch meent de N-VA dat we ook het dossier van de mensenrechten op de agenda moeten durven plaatsen.

Vlaams Parlementslid Van Overmeire stelt dat de situatie sinds het aantreden van Xi Jinping helaas niet is verbeterd. "Ik heb het dan niet alleen over de Oeigoeren of de Tibetanen. Ook Chinese dissidenten worden hard aangepakt. Wie kritiek heeft, verdwijnt in de gevangenis. Advocaten die dissidenten durven verdedigen, worden zelf gebroodroofd."

"Zelfs in Brussel past de Chinese overheid censuurpraktijken toe", getuigt senator Karl Vanlouwe.

Censuur

"Zelfs in Brussel paste de Chinese overheid censuurpraktijken toe", treedt senator Karl Vanlouwe bij. "Commerciële borden van het Shen-Yun-dansspektakel werden overplakt omdat het dansgenootschap banden zou hebben met de meditatiebeweging Falun Gong. Aanhangers van die beweging worden in China in psychiatrische ziekenhuizen en heropvoedingskampen gestopt."

"We besteden in het buitenlands beleid terecht veel aandacht aan de mensenrechten", onderstreept Karim Van Overmeire, die vindt dat we dezelfde criteria moeten hanteren tegenover alle partners. "We mogen niet alleen kritiek hebben op kleine, zwakke of internationaal geïsoleerde landen. Je bent maar geloofwaardig wanneer je de lijn durft doortrekken naar grote landen en landen waarmee je belangrijke economische relaties hebt."

Jong N-VA wil krachtig signaal tegen Turkse overheid

Het gaat niet goed met de Turkse rechtsstaat. Er groeit internationale bezorgdheid om de manier waarop de Turkse premier Erdogan omgaat met de vrijheid van meningsuiting en hoe hij gerechtelijk onderzoek naar corruptie tracht tegen te houden.

Erdogan kreeg wereldwijd kritiek omwille van zijn pogingen om de sociale netwerksites Twitter en YouTube te blokkeren. Het Turkse parlement nam bovendien een wet aan waarmee een 'censuurcommissie' elke website kan verbieden. Daarnaast liet de premier tientallen agenten en rechters ontslaan of overplaatsen die corruptieschandalen binnen zijn entourage onderzochten. Ondanks alles behaalde Erdogans partij tijdens de recente lokale verkiezingen in Turkije een overtuigende verkiezingszege. De premier is erg populair bij een conservatieve Turkse meerderheid.

Internationale bezorgdheid

Ondertussen lijkt Turkije verdere toenadering te zoeken tot de Europese

Unie. Het land is al vijftien jaar officieel kandidaat-lidstaat. Toch wordt er pas sinds 2005 echt onderhandeld. De gesprekken lopen moeizaam. De aanpassing van de Turkse wetgeving en instellingen aan de Europese normen is nooit helemaal op snelheid gekomen. De EU wil Turkije nu de weg wijzen via een intensivering van die toetredingsgesprekken, maar dat is op dit moment ongeloofwaardig.

In Nederland, waar de Europese actualiteit regelmatig aan bod komt in het nationale parlement, lieten verschillende volksvertegenwoordigers hun ongenoegen blijken over de Turkse ontwikkelingen. Vooral de internetblokkades zijn voor onze noorderburen een

aanleiding om hun houding tegenover de toetredingsbesprekingen met de Europese Unie te herzien. Een meerderheid in het Nederlandse parlement steunde onlangs een motie waarmee men wil aantonen dat de Turkse regering niet zomaar kan doorgaan met het onderdrukken van burgerlijke vrijheden. Deze debatten zouden ook in België moeten worden gevoerd. Zeker in het licht van de aankomende Europese verkiezingen.

Geen toetredingsgesprekken

Jong N-VA veroordeelt het optreden van de Turkse overheid en vindt dat de Europese houding tegenover het kandidaat-lidmaatschap van Turkije moet wijzigen. Terwijl vorig jaar verschillende politici de hardhandige aanpak van jonge demonstranten op het Taksimplein in Istanboel afkeurden, startte Europa op hetzelfde moment een nieuwe fase in de toetredingsgesprekken.

Het is tijd voor een ander signaal. De mate waarin Turkije zijn justitie, politie en media wil controleren, strookt niet met de Europese waarden. Er is binnen de EU geen plaats voor onderhandelingen met overheden die lichtzinnig omgaan met de scheiding der machten en de universele rechten en vrijheden van burgers.

Voor Jong N-VA kan er zonder Europese verdieping hoe dan ook geen sprake zijn van een uitbreiding. De Unie heeft de meest recente aansluitingen nog niet verteerd. De uitbreidingsdrift richting Centraal- en Oost-Europa ging te snel en was niet optimaal voorbereid. De Europese Unie wordt vandaag met verschillende interne uitdagingen geconfronteerd, en die zijn prioritair.

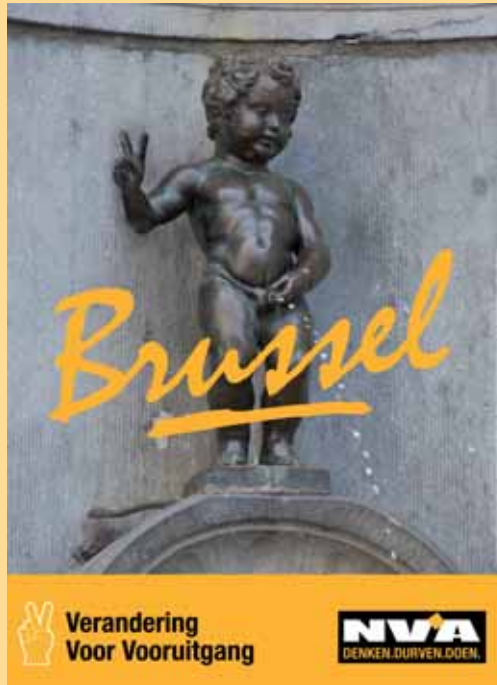
© Belga Image

De mate waarin Turks premier Erdogan justitie, politie en media wil controleren, strookt niet met de Europese waarden.

Manneken Pis voor Verandering

De laatste keer dat Manneken Pis werd gestolen, was exact 36 jaar geleden, op 26 april 1978. Studenten van Technica (Erasmushogeschool Brussel) haalden het beeldje van zijn sokkel als stunt voor een presesverkiezing en lieten hem op hun school zijn ding doen. Als straf moesten ze een nieuw kostuum voor hem maken. Elk jaar draagt Manneken Pis dit kostuum op de dag waarop ze hun nieuwe studenten dopen en sluiten ze er een vat bier op aan, waardoor hij bier plast.

Het origineel van het huidige bronzen beeldje is door Hiëronymus Duquesnoy de Oudere in 1619 in opdracht van het stadsbestuur gemaakt als versiering van een publieke fontein op de hoek van de Stoof- en de Eik-

straat. Al doen over het ontstaan van Manneken Pis veel legendes de ronde. Volgens een van de bekendste is het beeld dat van een jongetje dat verloren was gelopen. Zijn vader vond het kind na twee dagen terug, vlakbij de plek waar het beeldje nu staat. Toen de vader zijn zoon zag, was die net aan het plassen. Als teken van vrijheid liet de vader daarop een standbeeld maken van een plassende jongen.

Voor de N-VA staat Manneken Pis - voor de gelegenheid omgedoopt tot 'Manneken Peace' - in deze campagne symbool voor Verandering voor Vooruitgang. Omdat

Vlaanderen Brussel niet loslaat. En omdat verandering ook in Brussel meer dan ooit broodnodig is.

MEERWAARDE

Waarom je afkomst je toekomst niet mag bepalen

Ze zijn met 27 000, de kinderen die in aanraking komen met bijzondere jeugdzorg. Ze zitten in een instelling, krijgen thuisbegeleiding of wonen bij een pleeggezin. Maar bovenal zijn het onzichtbare kinderen, afwezig in het publieke debat. In *De vergeetput* geeft Lorin Parys hen een gezicht en gaat hij op zoek naar hun verhaal. Dat levert hallucinante getuigenissen en al even hallucinante cijfers op. Over draaidragerkinderen die in 33 instellingen hebben gezeten bijvoorbeeld. Of over jonge thuislozen, van wie een derde ooit in de bijzondere jeugdzorg verbleef.

Lorin Parys is ondernemer en samen met zijn echtgenoot Bart pleegouder van een jongen van vier en een meisje van één. Sinds 2009 wachten ze op de komst van een adoptiebroertje of -zusje. Lorin staat ook op de vierde plaats op de N-VA-lijst voor het Vlaams Parlement in Vlaams-Brabant. Zijn boek is een persoonlijke en kritische doorlichting van de bijzondere jeugdzorg in Vlaanderen.

Lorin Parys: De vergeetput. Uitgeverij Manteau, 240 blz., 19,99 euro.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *De vergeetput*. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdvrage: **“In welke krant verschijnen de wekelijkse columns van Lorin Parys?”** Stuur uw antwoord voor 5 mei naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Winnen het boek ‘België, de onmogelijke opdracht’: R. De Beul (Dendermonde), F. De Willemacker (Aalter), T. Lemmens (Paal), H. Schaerlaekens (Turnhout) en L. Stoffelen (St.-Job-in-’t-Goor).

Haal de fiets van Niels Albert in huis!

De 1000 km van Kom op tegen Kanker

Rijdt u binnenkort rond met de fiets van Niels Albert?

Het is aftellen naar die grote dag in mei ... En dan hebben we het voor één keer niet over de verkiezingen. Op donderdag 29 mei start namelijk de 1000 km voor Kom op tegen Kanker, de langste én leukste fietstocht van Vlaanderen.

De N-VA stuurt dit jaar drie teams naar het peloton, met onder meer ondervoorzitter Ben Weyts, Europees lijsttrekker Johan Van Overtveldt en Kamerlid Jan Van Esbroeck. Die laatste is ook peter van de N-VA-teams.

Bied mee en steun Kom op tegen Kanker

Jan streed vorig jaar zelf nog tegen kanker. Nu rijdt hij mee met de 1000 km. En niet zomaar met eender welke fiets. Veldrittopper Niels Albert (foto links) gaf Jan een van zijn eigen koersfietsen mee.

Verschijnt ook dit jaar aan de start: 'wegkapitein' Ben Weyts.

1000 km voor Kom op tegen Kanker

Wilt u onze N-VA-deelnemers aanmoedigen langs het parcours? Neem dan eerst een kijkje op www.1000km.be. Het volledige parcours wordt er in de loop van de komende weken gepubliceerd.

- donderdag 29 mei: Mechelen - Landen - Mechelen
- vrijdag 30 mei: Mechelen - Geel - Mechelen
- zaterdag 31 mei: Mechelen - Waregem - Mechelen
- zondag 1 juni: Mechelen - Evergem - Mechelen

Een professioneel prachtexemplaar, en dat kan straks in úw garage staan. Want Niels Albert en Jan Van Esbroeck veilen de fiets en schenken hem straks aan de hoogste bieder. De opbrengst gaat integraal naar Kom op tegen Kanker.

U kan vanaf maandag 28 april op de fiets bieden via www.n-va.be/veiling. U vindt daar ook alle technische informatie over de fiets.

Help actief mee aan de Verandering voor Vooruitgang!

Wilt u concreet meehelpen om de N-VA deze verkiezingscampagne te steunen en om mee de schouders te zetten onder de Verandering voor Vooruitgang? Dat kan op verschillende manieren.

Jong geleerd is oud gedaan in Kuurne.

- Heeft u plaats voor een tuinbord in uw voortuin of wilt u een raamaffiche of V-bord hangen?
- Steekt u graag de handen uit de mouwen? Dan kan u bijvoorbeeld mee brieven schrijven om de N-VA aan te bevelen, of huis-aan-huisbladen en folders bussen.
- Of maakt u graag deel uit van een lokale campagneploeg?

Ook in Oostkamp maken vele handen het werk licht.

Als u ons actief wilt steunen, dan kan u dit melden

- > aan uw lokaal afdelingsbestuur (zie www.n-va.be/afdelingen) of
- > via de knop 'Ik help mee' op het N-VA-ledenportaal (mijn.n-va.be).

Ook online kan u ons steunen!

Vind de N-VA leuk op Facebook en volg ons op Twitter.

U krijgt op de Facebookpagina van de N-VA regelmatig een blik achter de schermen, interessante nieuwtjes of leuke primeurs. Deelt u bovendien onze berichten met uw vrienden, familie en kennissen, dan helpt u de N-VA nog eens extra door onze boodschap te verspreiden! En u kan de N-VA ook volgen op Twitter (via @de_NVA), op YouTube en op LinkedIn.

Doe mee met onze 'donderslag' op zaterdag 24 mei.

Kiest u voor het N-VA-model of voor het PS-model? De N-VA schakelt het communicatieplatform **Thunderclap** in om die vraag op zaterdag 24 mei automatisch te stellen aan zo veel mogelijk Facebook- en Twittergebruikers.

Hoe werkt Thunderclap?

Surf vandaag nog naar www.n-va.be/vvv14 en registreer u in drie klikken. Zo wordt u supporter van onze actie en geeft u ons op zaterdagochtend 24 mei om 9 uur 's ochtends heel even automatisch toegang tot uw account op **Facebook** en/of **Twitter**.

Op die manier plaatsen we allemaal samen op exact hetzelfde moment onze vrienden en volgers voor de fundamentele keuze tussen het N-VA-model en het PS-model.

Kom naar de N-VA-familiedag in Planckendael op 24 mei!

Op zaterdag 24 mei verwelkomen we u en uw familie in Planckendael (Mechelen) voor de nationale slotmeeting en familiedag van de N-VA.

Naast een welkomst- en slottoespraak van de Antwerpse lijsttrekkers **Liesbeth Homans** en **Bart De Wever** staat er op het programma onder andere een niet te missen muziekoftreden van *De Bende van Nasrien & Arne*. Zij brengen een explosieve show met 'Hits for Kids' (én voor hippe volwassenen, natuurlijk).

Rond de middag kan u op de evenementeweide van Planckendael een hapje eten. Vanaf 13 uur gaan de deuren van het dierentpark voor ons open. Er is doorlopend kinderanimatie met springkastelen en grime. Zaterdag 24 mei belooft dus een erg gezellige dag te worden voor jong én oud!

Vooraf inschrijven is verplicht en kan via het ledenportaal op <http://mijn.n-va.be>. Heeft u een geldig jaarabonnement voor de Antwerpse Zoo en Planckendael? Dan is de toegang gratis. Zoniet betaalt u 10 euro (volwassenen) of 5 euro (jonger dan 18 en 60-plussers).

Alle praktische details op www.n-va.be/slotmeeting-planckendael

Programma

10.30 uur Onthaal op de evenementeweide
Verwelkoming door Liesbeth Homans (lijsttrekker Vlaams Parlement, provincie Antwerpen)

11-12 uur **Optreden van De Bende van Nasrien & Arne**
Is het een kidsband? Is het een hitmachine? Ja, dat is het zeker ... Want waar De Bende komt, is het feest voor groot en klein! In hun explosieve show van een uur vuren Nasrien en Arne samen met hun vierkoppige liveband een topselectie aan 'Hits for Kids' af op het publiek. Van de kleinste peuter tot de hipste oma, er is niemand die ze niet aan het swingen krijgen!

12 uur **Toespraak door N-VA-voorzitter Bart De Wever**

12.15 uur Hapje eten, met keuze uit Vlaamse, mediterrane en Aziatische keuken (evenementeweide)

Vanaf 13 uur **Vrije toegang tot het dierentpark**

Doorlopend Kinderanimatie met springkastelen en grime

Politieraadslid in Deerlijk

Filip Terryn

Filip Terryn komt uit een echt politiek nest. Zijn vader was liefst veertig jaar burgemeester en schepen in Deerlijk. Toch was Filip in 2012 een nieuwkomer in de politiek. Vandaag is hij fractievoorzitter van onze gemeenteraadsfractie in Deerlijk én politieraadslid in de politiekezone Gavers.

“Veel mensen weten dat niet, maar ook politiekezones worden bestuurd door politici. De politieraad bestaat steeds uit een aantal gemeenteraadsleden van de gemeenten die samen de politiekezone vormen. Zo zit ik namens mijn gemeente Deerlijk in de politieraad. Met onze burens uit Harelbeke vormen we samen de politiekezone Gavers. Deerlijk is het kleine broertje, maar dat laten we niet aan ons hart komen.

Filip Terryn: “Als eerste Vlaamse politiekezone sleepten we de federale overheid voor de rechter omdat we al jaren moeten wachten op het geld waar we recht op hebben.”

Collegiale sfeer

In Deerlijk zit de N-VA dan ook nog eens in de oppositie. Een weinig benijdenswaardige positie om in de politieraad te zeten, zou je denken. Maar niets is minder waar. De gemoeidelijke sfeer binnen de raad heeft me aangenaam verrast. Dat was even wennen. Het partijpolitieke spel van de verenigde oppositie ‘tegen’ de meerderheid uit beide gemeenten speelt er veel minder. Ook is het allerminst een strijd van het kleine Deerlijk tegen het grote Harelbeke. Een collegiale sfeer dus.

Wij proberen met N-VA Deerlijk stevast om een positieve inbreng te hebben. En dat lukt vrij aardig, moet ik zeggen. Men luistert ook echt naar onze voorstellen. Zo werd bijvoorbeeld mijn voorstel om te investeren in rijvaardigheidstraining voor onze agenten unaniem aanvaard. Als spoedverpleegkundige ken ik als geen ander het gevaar van het (mee)rijden met prioritaire voertuigen en het belang van een doorgedreven training.

“Show me the money”

Je zou het misschien niet verwachten, maar ook vanuit onze politiekezone houden we de regering-Di Rupo scherp in de gaten. Al jaren wachten politiekezones op de verdeling van de extra middelen uit de zogenaamde tweede schijf van het verkeersveiligheidsfonds. Dat is geld waar wij recht op hebben, maar dat we nog steeds niet hebben ontvangen. Onenigheid binnen de federale regering over de verdelingswijze maakt dat het al jaren geblokkeerd zit. Zou het aantal vastgestelde verkeersovertredingen per gewest daar een rol in spelen? Een mens vraagt het zich af, want dat is een van de verdelingscriteria.

In elk geval pikt onze zone dit op mijn voorstel niet langer. Het vroeg enige overtuigingskracht richting de federale regeringspartijen in de raad, maar eind vorig jaar besloten we toch als eerste Vlaamse politiekezone om de federale overheid voor de rechter te slepen. Benieuwd hoe dit afloopt. Ondertussen steek ik die pluim graag op mijn hoed.

En zo maakt politiek al anderhalf jaar een belangrijk deel uit van mijn leven en dat bevalt me zeer. Zowel in Deerlijk als in de politieraad maakt de N-VA zich dienstbaar, ook vanuit de oppositie. Constructief waar mogelijk, maar scherp indien nodig, zoals dat heet. Aan die veertig jaar van mijn vader zal ik niet meer geraken, maar het bescheiden begin is toch al gemaakt.”

Werk in uitvoering

Dit najaar is het 60 jaar geleden dat in de bovenzaal van het Brusselse café Sint-Michiel een handvol mensen de Volksunie oprichtte.

Toen de partij in 1984 dertig jaar bestond, bracht de redactie van het weekblad *Wij* o.l.v. van Toon van Overstraeten daarover een boek uit. Het droeg de titel *Op de Barrikaden* en had de bedoeling om niet alleen het epos van de Volksunie te vertellen maar vooral om ‘het verhaal van de Vlaamse Natie in wording’ te boekstaven. Het boek mocht ook buiten de partij op grote aandacht rekenen. Zelfs Frans Verleyen, de toenmalige hoofdredacteur van het weekblad *Knack*, stak de loftrumpet. En uitgeverij Lannoo, die de productie verzorgde, betreurde achteraf het boek niet onder eigen imprint te hebben uitgegeven.

Onoverzichtelijk kluwen

In voor- en nawoord herinnerde Frans Van der Elst, medestichter en oud-partijvoorzitter, aan de moeilijke weg die de Vlaams-nationalisten sinds de na-oorlog hadden afgelegd, van de repressie tot en met de opeenvolgende onderhandelingen om België tot een federale staat om te vormen. De uitspraak van toenmalig eerste minister Gaston Eyskens begin 1970 dat “de unitaire staat door de gebeurtenissen achterhaald is”, kwam er onder de niet aflatende druk van de Vlaamse nationalisten.

Maar wat door de Vlaamse beweging als een rechtlijnige tweedeling werd gezien, is na zoveel staatsvormingen - de zesde in 45 jaar! - verworpen tot een onoverzichtelijk kluwen van Gewesten en Gemeenschappen. Elk bedeed met stukjes en brokjes

bevoegdheden, met een hoofdstedelijke warboel en de bestending van open en verdoken geldtransfers. Met daarbovenop een schandelijke grendelregeling die de Vlaamse volksvertegenwoordiging te allen tijde aan banden legt.

Het is nu aan de N-VA-politici om te zorgen dat ‘De foto van Vlaanderen’ gunstig wordt bijgesteld.

Vernieuwend project

Bovendien worden de twee grote regio’s nog steeds niet naar waarde geschat. Zij blijven zowel binnen- als buitenlands ondergeschikt aan het federale niveau. Neem nu het bezoek van Obama aan *Flanders Field American Cemetery* in Waregem. De koning en de eerste minister speelden er de hoofdrol terwijl de minister-presidenten, de regio’s en hun symbolen niet welkom waren. Conclusie: als puntje bij paaltje komt, lijkt België nog steeds het unitaire landje van voor 1970! Er is nochtans tussen *Op de Barrikaden* en vandaag in België zeer veel geëvolueerd. De N-VA-voorzitter is volgens onderzoek in *Knack* (9/04/2014) de tweede invloedrijkste politicus van dit land. Niet het minst omdat zijn partij een bijzonder vernieuwend project aanbiedt: de confederale staatsvorm.

In 1984 kon Frans Van der Elst nog schrijven dat de VU erin gelukt was het bestaan van de ‘idée Belge’ (een Belgische natie, een Belgisch volk) te ontmaskeren en dat de partij de verdienste toekwam de ‘taalkwestie’ te doen duiden als een nationaliteitenconflict. Dertig jaar later is het gangbaar om over ‘twee democratieën’ te spreken, wat ze in de feiten ook zijn. Zelfs doorgaans voorzich-

tige politicologen verbloemen niet langer de fundamentele verschillen tussen Noord en Zuid.

Belgische loodgieterij

Waarom bengelt dan, volgens het onderzoek *De foto van Vlaanderen* (VRT), de vraag naar méér Vlaamse autonomie onderaan het prioriteitenlijstje van de Vlaming? Ver achter pensioen, justitie, zorg, onderwijs, veiligheid, huisvesting, werkgelegenheid en andere knelpunten? Zeer zeker omdat de doorsnee Vlaamse burger beseft dat de Belgische loodgieterij hem niet geeft waar hij recht op heeft. Door deze rangschikking stipt hij aan dat het hem om het even is wie diensten verleent, als ze maar correct en betrouwbaar zijn. Het is nu aan de N-VA-politici om de Vlaamse burger te overtuigen dat in een confederale staatsstructuur de dienstverlening optimaal voldoet aan deze criteria. En dat kan pas als een en ander ten gronde verandert. Verandering voor Vooruitgang, dus.

Naar meer autonomie gaan is een *work in progress*, en ligt bovendien in de lijn van de Europese verwachtingen. Hoe meer de EU taken van de staten overneemt, hoe meer regionale kleinschaligheid zich opdringt. De aangekondigde referenda in Catalonië en Schotland zijn daar de voorboden van. Ook in Vlaanderen zal de verkiezingsuitslag van 25 mei als een signaal in die richting worden bekeken. Het is zaak om zoveel mogelijk Vlamingen daarvan te overtuigen.

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad *Wij*. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

“Het overheidsbeslag daalde onder Di Rupo”

Op Twitter (17/04/2014) beweert Alexander De Croo (Open Vld), met een rapport van het Planbureau onder de arm, dat de uitgaven van de overheid onder de regering-Di Rupo tussen 2012 en 2014 gedaald zouden zijn met 1,4 procent van het bruto binnenlands product (bbp). “Een ommekeer”, zegt De Croo. Maar dat klopt niet.

1. Alexander De Croo neemt 2012 als startpunt. Maar dat is niet correct.

De regering-Di Rupo ging van start eind 2011 en had 2012 al als eerste volledig begrotingsjaar. Om de impact van de regering te meten moet dus steeds worden vergeleken met 2011.

2. Waarom neemt De Croo dan 2012 als uitgangspunt?

De regering werd verplicht om via een kapitaaloperatie geld in Dexia te pompen. Aanvankelijk wou de regering die uitgave niet in de boeken schrijven. Maar Europa verplichtte de regering daartoe. De begroting van 2012 werd dus aan de uitgavenzijde verhoogd door deze eenmalige maatregel ten voordele van Dexia. Als de jaren nadien worden vergeleken met 2012, vergelijkt men dus met een ‘opgepompt’ startpunt.

3. Sterker nog, zelfs indien men toch 2014 met 2012 vergelijkt, klopt de redering van De Croo nog steeds niet.

De uitgaven zijn volgens hem in deze periode met 1,4 procent van het bbp gedaald. 0,8 procent bbp is te verklaren door de impact van de kapitaalsverhoging bij Dexia. Verder daalden de rentelasten met 0,3 procent bbp en de uitgaven van de gewesten, gemeenschappen en lokale overheden ook met 0,3 procent bbp. Dat is samen 1,4 procent ($0,8+0,3+0,3 = 1,4$). De uitgaven van de federale overheid en de sociale zekerheid zijn dus niet gedaald. Ze zijn hoogstens stabiel gebleven.

4. Wat is dan de echte evolutie van de uitgaven tussen 2011 en 2014?

In 2011 bedroegen de overheidsuitgaven 53,3 procent van het bbp. De Europese Commissie verwacht voor dit jaar uitgaven van 53,9 procent bbp. Het Planbureau schat deze iets lager in (53,6 procent bbp). Of de Europese Commissie dan wel het Planbureau gelijk krijgt, de uitgaven zijn in procent van het bbp onder Di Rupo hoe dan ook verder gestegen.

Of de Europese Commissie dan wel het Planbureau gelijk krijgt, het is een feit dat de uitgaven in procent van het bbp onder Di Rupo verder gestegen.

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel
Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
April 2014

 facebook.com/nieuwvlaamsealliantie

 bekijk de filmpjes van de N-VA op YouTube

 vind de N-VA op LinkedIn

 volg de N-VA op Twitter

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Arnout De Cuyper, Sven De Neef,
James De Paepe, Hans Govaerts, Xavier Lesenne,
Sander Loones, Benjamin Muylaert,
Ralph Packet, Joachim Pohlmann,
Anneleen Van Bossuyt, Maurits van Liedekerke.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock
Foto's inhoud blz. 3:
© ID-Bart Dewaele - © Dreamstime - © Thinkstock

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
18 april 2014.

**Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws**